

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Valon Totaj, kryetar i kolegjit, Burim Shala dhe Lumni Sallauka - anëtar të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësit N.H. nga fshati ... komuna e Ferizajit, të cilin e përfaqëson i autorizuari i tij av.F.SH. nga Ferizaji, kundër të paditurës Komuna e Ferizajit – Drejtoria për Arsim dhe Shkencë, të cilën e përfaqëson i autorizuari S.V., për kompensimin e pagave jubilarë dhe përcjelljese në pension, duke vendosur sipas ankesës së të autorizuarit të të paditurës, të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Ferizaj C.nr.419/16, të datës 19.06.2017, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 14.06.2018, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET si e pabazuar ankesa e të paditurës Komuna e Ferizajit – Drejtoria për Arsim dhe Shkencë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Ferizaj C.nr.419/16, i datës 19.06.2017, **VËRTETOHET**, përveqse në pjesën e shpenzimeve procedurale, për të cilën ankesa aprovohet pjesërisht dhe në këtë pjesë aktgjykimi i atakuar **NDRYSHOHET** dhe gjykohet ashtu që detyrohet e paditura që në emër të shpenzimeve procedurale t’ia paguaj paditësit shumën në lartësi prej 279 euro.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktgjykimin e ankimuar C.nr.419/16, të datës 19.06.2017, në pikën I të dispozitivit të aktgjykimit të atakuar, e ka aprovuar në tërësi kërkesëpadinë e paditësit N.H. nga fshati ... komuna e Ferizajit, kundër të paditurës Komunës së Ferizajit – Drejtoria për Arsim dhe Shkencë si e bazuar. Në pikën II të dispozitivit e ka detyruar të paditurën që paditësit t’ia paguaj shumën e përgjithshme prej 2.744.16 € dhe atë shumën prej 1.372.08 € në emër të pagesës së tri pagave jubilarë dhe shumën prej 1.372.08 në emër të tri pagave përcjelljese në pension, si dhe t’ia paguaj shpenzimet e procedurës në shumë prej 561 €, në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit, nën kërcënim të përmbarimit me dhunë.

Kundër këtij aktgjykimi përfaqësuesi i të paditurës në afat ligjor ka paraqitur ankesë për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që gjykata e shkallës së dytë ta miratojë ankesën e të paditurës Komunës të Ferizajit – Drejtoria Komonale e Arsimit dhe ta prish aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Ferizaj C.nr.419/16, të datës 19.06.2017 dhe ta refuzojë kërkesëpadinë e paditësit N.H., si të pabazuar.

Përgjigje në ankesë nuk është parashtruar.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 dhe 200, të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

Ankesa e të paditurës është e **pabazuar**.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi N.H. me datë 03.06.2016, në gjykatën e shkallës së parë ka paraqitur padi për kompensimin e pagave pas pensionimit kundër të paditurës Komuna e Ferizajit – Drejtoria e Arsimit, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet e paditura që paditësit t’ia paguaj tri paga mujore në emër të pensionimit në shumë prej 1.347,84 €, si dhe në emër të shpërblim për dy paga jubilarë në shumë prej 1.347,84 €, në shumë të përgjithshme prej 2.695,68 €, me kamatë prej 8%. Gjithashtu është obliguar e paditura që paditësit t’ia paguaj të gjitha shpenzimet procedurale në afat prej 15 ditësh pas plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e ekzekutimit me dhunë. Përgjigje në padi ka parashtruar e paditura Komuna e Ferizajit – Drejtoria e Arsimit me datë 28.10.2016, me të cilën ka kërkuar që të refuzohet kërkesëpapia e paditësit.

Gjykata e shkallës së parë pas shqyrtimit dhe administrimit të provave të prezantuara nga palët ndërgjyqëse, në seancë të shqyrtimit kryesor ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.419/16, i datës 19.06.2017, me të cilin e ka aprovuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditëses, duke vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Në arsyetim të aktgjykimit të atakuar gjykata ka theksuar se në cilësi të provave materiale ka administruar padinë e paditësit, përgjigjen në padi të të paditurës, kontratën e punës e lidhur në mes të paditësit edhe të paditurës nr.506/9 të datës 31.03.2015 dhe shkresën e Drejtorisë së Arsimit me nr.387-4, të datës 13.06.2017, me të cilën vërtetohet se paditësi në tre muajt e fundit para daljes në pension dhe atë në muajt gusht, shtator dhe tetor e ka pasur pagën në lartësi prej 457.36 €. Gjykata ka arsyetuar se nuk ka qenë kontestuese fakti se paditësi N.H. për shkak të arritjes së moshës 65 vjeçare ka shkuar në pension dhe ka përvojë pune mbi 39 vite. Gjithashtu ka shtuar se nuk e qenë kontestuese as kontrata kolektive e nënshkruar nga Qeveria e Kosovës – Ministria e Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë dhe Bashkimi i Sindikatave të Pavarura të Kosovës, e cila zbatohet nga data 01.01.2015, e që në rastin konkret paditësi e ka shfrytëzuar të drejtën për faktin në kohën e daljes së tij në pension kontrata kolektive ka qenë në fuqi.

Lidhur me mënyrën e vendosjes si në pikën II të dispozitivit, sa i përket pagesës së tri pagave në emër të shpërblimit jubilar, gjykata e shkallës së parë i është referuar dispozitës së nenit 36 paragrafi 9, pika 9.1, 9.2 dhe 9.23 të Kontratës Kolektive të Arsimit Parauniversitar me të cilën parashihet se punëtori ka të drejtë në shpërblim jubilar për 10 vjet të përvojës në punë te punëdhënësi i fundit në vlerë të një page bazë, për 20 vjet të përvojës në vlerë prej dy pagave bazë, për 30 vjet të përvojës në vlerë prej tri pagave bazë. Punëdhënësi është ai që i paguan shpërblimet jubilarë në afat prej një muaji pas plotësimit të kushteve nga kjo pikë, ndërsa lidhur me mënyrën e vendosjes për kompensimin e tri pagave për përcjellje në pension gjykata është bazuar në dispozitën e nenit 36 paragrafi 10 i Kontratës Kolektive të Arsimit

Parauniversitar, me të cilën është përcaktuar se punëtori me rastin e pensionimit ka të drejtë që pagesën përcjellëse në lartësi të tri pagave, sipas mesatares së tri pagave të fundit të punëtorit.

Gjykata ka shtuar se edhe pse fillimisht paditësi i është drejtuar të paditurës me kërkesë për kompensimin e këtyre pagave, e paditura nuk e ka bërë kompensimin e tyre me arsyetim se nuk kanë pasur fond të veçantë që t'i përmbushin këto detyrime. Gjykata këto pretendime i ka vlerësuar si të pabazuara. Gjithashtu edhe pretendimet e të paditurës se pagat jubilarë janë parashkruar, gjykata i ka konsideruar të pa bazuara.

Lidhur me bazën juridike të kërkesëpadisë gjykata i'u ka referuar nenit 36 paragrafi 9, pika 9.1, 9.2 dhe 9.23 të Kontratës Kolektive të Arsimit Para Universitar dhe nenit 51 dhe 53 të Kontratës Kolektive, e lidhur me datë 11.04.2014, në mes të Ministrisë së Arsimit Shkencës dhe Teknologjisë (MASHT) dhe Sindikatës Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Kulturës (SBASHK), të cilat kontrata kanë hyrë në fuqi me date 01.01.2015.

Gjykata e Apelit e aprovon vlerësimin juridik të gjykatës të shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, për arsye se i njëjti nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, të pretenduara dhe as në shkeljet nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m), të LPK-së, dhe rrjedhimisht nuk ka aplikim të gabuar të drejtës materiale për të cilat gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të autorizuarit të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika (n) e LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin.

Gjykata i ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet përveç atyre jo kontestuese e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe disa fakte vendimtare nuk kanë qenë kontestuese. Nuk ka qenë kontestuese në mes palëve se paditësi për shkak të arritjes së moshës 65 vjeçare ka shkuar në pension me datë 12.10.2015, dhe se i njëjti ka përvojë pune si mësimdhënës mbi 39 vite. Përveç kësaj nuk ka qenë kontestuese as lartësia e pagave.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale për arsyeje se me nenin 90 paragraf 1 të Ligjit të Punës 03/L-212 të datës 01.11.2010, përcaktohet se “*marrëveshja Kolektive mund të lidhet: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve. Me paragrafin 1 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive mund të lidhet a) të nivel të*

vendit, b) në nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes. Me paragrafin 3 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në Gjuhën Zyrtare të Republikës së Kosovës. Me paragrafin 4 përcaktohet se Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin për sipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive”.

Me nenin 52 paragraf 1, të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të datës 18.03.2014, përcaktohet se “I punësuari, ka të drejtë në shpërblimin jubilar dhe atë: a) për 10 vjet të përvojës në punë pandërprerë, të punëdhënësi i fundit, në vlerë të një page mujore të tij; b) për 20 vjet të përvojës në punë pandërprerë, të punëdhënësi i fundit, në vlerë të dy paga mujore të tij dhe c) për 30 vjet të përvojës në punë pandërprerë, të punëdhënësi i fundit, në vlerë të tri paga mujore të tij. Me paragrafin 2 të kësaj Marrëveshje përcaktohet se: punëdhënësi i fundit është ai që paguan shpërblime jubilarë, ndërsa në paragrafin 3 të kësaj Marrëveshje përcaktohet se: Shpërblimi jubilar, paguhet në afat prej një muaji, pas plotësimit të kushteve nga ky paragraf”.

Me nenin 53 të kësaj Marrëveshje përcaktohet se “I punësuari, me rastin e pensionimit, gëzon të drejtën në pagesën përcjellëse në lartësi prej tri (3) paga mujore, që i ka marr për tre (3) muajt të fundit”. Me nenin 36 paragraf 9, të Kontratës Kolektive të datës 11.04.2014, përcaktohet se: “Punëtorët që dalin në pension përfshinë pensionin jubilar në vlerë: a) për 10 vjet të përvojës së punës të punëdhënës i fundit në vlerë të një page bazë, b) për 20 vjet të përvojës së punës të punëdhënësi i fundit në vlerë të dy paga bazë, c) për 30 vjet të përvojës së punës të punëdhënësi i fundit në vlerë të tri pagave bazë, d) punëdhënësi i fundit është ai që paguan shpërblimin jubilar dhe e) shpërblimi jubilar paguhet në afat prej një muaji, pas plotësimit të kushteve”.

Gjykata e shkallës së parë me rastin e aprovimit në tërësi të kërkesëpadisë së paditësit, duke e detyruar të paditurën që paditësit t’ia paguaj tri paga në emër të shpërblimit jubilar, me të drejtë është bazuar në nenin 52 dhe 53 të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës e lidhur me datën 18.03.2014, të lidhur dhe nënshkruar nga organizatat e punëdhënësve (Oda Ekonomike e Kosovës dhe Aleanca Kosovare e Biznesit), Organizatat e të punësuarve (Bashkimi i Sindikatave të Pavarura të Kosovës), si dhe Qeveria e Republikës së Kosovës, (Ministria e Punës dhe Mirëqenies Sociale), si dhe nenit 36 paragrafi 9 dhe 10, të Kontratës Kolektive e Arsimit Parauniversitar, e lidhur me datë 11.04.2014, në mes të Ministrisë së Arsimit Shkencës dhe Teknologjisë (MASHT) dhe Sindikatës Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Kulturës (SBASHK), të cilat kontrata kanë hyrë në fuqi me datë 01.01.2015, ndërsa paditësi ka dalë në pension më datë 12.10.2015, çka do të thotë se këto marrëveshje – kontrata kanë qenë në fuqi në momentin e pensionimit dhe se të njëjtat janë në pajtueshmëri të plotë me nenin 90 Ligjit të Punës, nga rrjedh themelësia e kërkesëpadisë.

Gjykata e Apelit gjeti se ankesa e të paditurës është pjesërisht e bazuar sa i përket shpenzimeve procedurale, pasi që me analizimin e tyre dhe përlllogaritjen del se shpenzimet procedurale nga ana e gjykatës së shkallës së parë janë llogaritur gabimisht sepse paditësi, përkaëtisht i autorizuari i tij i ka kërkuar shpenzimet procedurale për përpilimin e padisë (shumën prej 104 euro), për pjesmarrje në një seancë gjyqësore (135 euro) si dhe për taksat

gjqësore (taksa për padi 20 euro dhe taks për aktgjykim 20 euro) e të cilat të mbeldhura së bashku japin shumën prej 279 euro, e jo shumën prej 531 euro siq ka vendosur gjykata e shkallës së parë në aktgjykimin e atakuar. Andaj për këtë arsye gjykata gjeti se në këtë pjesë ankesa e të paditurës është e bazuar dhe se aktgjykimi në fjalë duhet nryshuar sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga të lartë cekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 195.1 pika d) dhe e), lidhur me nenin 200, të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.3174/17, me datë 14.06.2018

Kryetari i Kolegjit - Gjyqtari,
Valon Totaj